

תת"ע 3388/08/15 - מדינת ישראל נגד טל מדינה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3388-08-15 מדינת ישראל נ' טל מדינה
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טל מדינה

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. ביום 3.12.14 נרשמה לנאשם הודעת תשלום קנס (להלן: "הדוח") המייחסת לו עבירה של אי ציות לתמרור 302. על פי האמור בדוח, נצפה הנאשם כאשר הוא נוהג על אופנוע ברחוב דניאל בת"א לכיוון מערב ופונה ימינה, מבלי לעצור בקו העצירה אשר מסומן בבירור על הכביש. עורכת הדוח (להלן: "השוטרת") מציינת כי ניצבה סטטית ברחוב הכובשים 50 עם הפנים לכיוון ממנו הגיע הנאשם. לדבריה, הבחינה בביצוע העבירה. היה מדובר ביום נאה וראות טובה. בדוח נרשם כי הוא לא נמסר לנאשם שכן הנאשם טען כי הוא ממנהר לרופא שיניים.

2. הנאשם כפר במיוחס לו. הוא טען כי עצר לפני קו העצירה - כאשר את המרחק המדויק מקו העצירה לא היה יכול לזכור במדויק - וכי ממקום עמידתו, לא הייתה השוטרת יכולה להבחין בביצוע העבירה. בחקירה נגדית, עימת הנאשם את השוטרת עם טענה כי בעת העבירה חסם את שדה הראייה, או חלקו, אוטובוס. השוטרת, בתשובה ותוך שהיא נסמכת על האמור בדוח אמרה כי "בדוח לא רשום" מבלי להכחיש את האפשרות לכך. הנאשם גם הציג לשוטרת שלל תמונות שצולמו לצורך ביסוס טענתו.

דין

3. החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק. ראשית, ובניגוד לטענת הנאשם, לא עולה מן הצילומים שהוצגו לשוטרת - גם בהנחה ומדובר בצילומים קבילים שניתן להם מלוא המשקל הראוי - כי רכב זה או אחר חסם את שדה ראייתה של השוטרת בעת שהייתה במשימת האכיפה ומנע ממנה להבחין כראוי בביצוע העבירה. מנגד, יש לציין כי גרסת הנאשם בנוגע למרחק המדויק בו עצר לפני קו העצירה לא הייתה עקבית לחלוטין אולם אינני נותן משקל של ממש לסתירה בעניין זה בשים לב לכך שלפי שתי גרסאותיו של הנאשם הוא עצר את רכבו לפני קו העצירה ולכך שהעבירה

בוצעה לכאורה לפני כשנה וקשה לצפות למידת דיוק גבוהה יותר מן הנאשם בעניין זה.

4. מגרסת הנאשם שלא נסתרה עולה כי האזור בו בוצעה האכיפה מהווה מקום חנייה לאוטובוסים של חברת "דן" ו"מטרופולין". בדוח השוטרת אין התייחסות למצב כלי הרכב בטווח שממקום עמידתה ועד למקום בו בוצעה לטענתה העבירה נשוא הדוח. מדובר, על פי גרסת הנאשם שלא נסתרה, במרחק של 200-300 מ'. השוטרת לא שללה במפורש קיומו של אוטובוס בטווח שדה הראייה שלה אלא ציינה בעדותה כי "בדוח לא רשום" דבר קיומו של אוטובוס כזה. השוטרת גם לא התייחסה בדוח לאפשרות כי כלי הרכב המצויים בחניון יגרמו להפרעה זו או אחרת בשדה הראייה שלה אל עבר המקום בו בוצעה לכאורה העבירה. השוטרת התבקשה להתייחס לתמונות החניון שהציג הנאשם ואמרה: **"אני מכירה את החניון שאתה מציג בתמונות. חונות בו מכוניות. ש. החניון של שוק הכרמל בד"כ מלא. נכון? ת. נו."** (ע' 4 ש' 2-6). הנה כי כן, השוטרת ציינה בדוח באופן לקוני כי הבחינה בביצוע העבירה אך היא איננה מסבירה ומפרטת כיצד עלה בידה לעשות כן בשים לב למרחק הרב יחסית בינה לבין תמרור 302 ובשים לב לטענת הנאשם - שלא נסתרה - בדבר קיום כלי רכב בחניון ואוטובוסים בטווח שבין מקום עמידתה למקום ביצוע העבירה, לטענתה. היעדר פירוט זה איננו היעדר הפירוט היחיד: השוטרת ציינה אמנם כי שמרה על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם אולם לא ציינה בדוח היכן בדיוק נעצר הנאשם ונרשם לו דוח.

5. נוכח מכלול הנסיבות האמורות, לא ניתן הסבר סביר מדוע יש להעדיף ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים, את גרסת השוטרת על פני גרסת הנאשם בנוגע לביצוע העבירה. אכן, ככלל נהנית עדות השוטר מהנחה כי היא אובייקטיבית ומקצועית אולם במקרה שלפני, נוכח היעדר פירוט והתייחסות כאמור לעיל בדוח ומאידך, גרסתו של הנאשם שלא נסתרה, לא מצאתי לקבוע כי גרסת המאשימה הוכחה במקרה זה במידת ההוכחה הנדרשת בפלילים. התוצאה היא כי אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, 22.12.15, במעמד הצדדים